

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 10. De sacris Reliquiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

Denique S. Ambrosius in *Orat. de obitu Theodosii*, laudat Helenæ sapientiam, quod Crucem Christi levaverit, & ipsis Regibus honorandum exposuerit.

Et ut silerent hi, aliique primitivæ Ecclesiæ testes, satis loquuntur innumera miracula in Crucis, ac Imaginum religioso cultu fidelibus à Deo omni ævo concessa, quæ non possunt nisi in veritatis ac virtutis, non autem in erroris aut idololatriæ præmium concedi, nisi velis dicere Deum per miracula & beneficia homines ad idololatriam invitare.

CAPUT X.

De sacris Reliquiis.

1. **A**rgumenta suprâ allata pro Imaginum veneratione non parùm probant Sanctorum quoque corpora, reliquias, ac monumenta à fidelibus in honore pie, utiliterque habenda esse, prout docet *Trident. sess. 25. sub initium.*

Soli repugnant hujus temporis Sectarii, cum antiquioribus hæreticis, quales erant secundo post Christum sæculo Marcionitæ, qui docebant Martyrum corpora esse abominabilia, ut refert *Magnes. lib. 4. contra Theostenem*: deindè post Diocletianum, & Julianum apostatam Vigilantius, qui nolebat reliquias coli, aut illis cereos accendi, cujus hæresim impugnat *S. Hier. lib. 2. contra Vigil.* Videant quæso & advertant nostri Sectarii quales habeant primos suæ doctrinæ Patres, ac patronos.

2. Probatur porrò ex Scripturis corpora, & reliquias Sanctorum veneratione digna esse.
Nam

Nam lib. 4. Regum cap. 14. sic memoratur : *Projecerunt cadaver in sepulchro Elisei, quod cum tetigisset ossa Elisei revixit homo, & stetit supra pedes suos, Deus tanto miraculo ostendit quanto in honore habeat ossa Prophetæ, & tu illa honore indigna esse affirmas.*

Actorum 19. v. 12. narratur, quomodo sudaria & semicinctia à corpore Pauli deferrentur ad languidos, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur. En ipse Deus tot prodigiis ostendit se velle per reliquias Sanctorum beneficia hominibus conferre, morbos curare, demones expellere, ergo satis declarat se velle in illum finem reliquias illas in pretio, & honore haberi; aliàs ipse talibus signis eas honorando homines ultrò in errorem induceret.

Quinimò potius divina sapientia per hunc sacrarum reliquiarum cultum & æstimationem, excitat homines ad imitandum Sanctorum virtutes, & exempla, & corroborat in illis vivam fidem de futura mortuorum resurrectione; dum vident sanctorum hominum ossibus ac cineribus tantam à Deo virtutem attribui, propter conjunctionem quam habuerunt cum animabus jam in gloria constitutis, uti loquitur Apostolus, *Nescitis quia membra vestra templum sunt Spiritus Sancti.* 1. ad Cor. 6.

3. Secundum argumentum quo hæc doctrina demonstratur, est primitivæ Ecclesiæ usus & fides indubitata; aut enim hæc penitus erravit, quod nemo admiserit, vel errant illi, qui honorem Sanctorum reliquiis exhibendum inficiantur.

Clemens Romanus statim primo post Christum sæculo de honore Reliquiarum id testatur *lib. 6. constit. Apostol. c. 29.* Eorum qui apud Deum
L vivunt

vivunt ne Reliquiæ quidem corporum sunt in-
honoratæ : siquidem Elifæus Propheta post-
quam defunctus est mortuum suscitavit... quod
quidem nunquam accidisset nisi corpus Elifæi
sanctum esset.

S. Justinus Martyr qui secundo sæculo fidem
suam sanguine consignavit, hoc quoque attesta-
tur *quæst. 28.* Sanctorum corpora, & sepulchra
Martyrum dæmonum amoliuntur insidias, &
morborum ab arte medica comploratorum
conferunt sanationes.

Sed ne adducam plura quæ pervolvi Patrum,
& primitivæ Ecclesiæ monumenta. Instar om-
nium sit prolixum, & publicum S. Augustini
testimonium, qui primò *epist. 103.* sic scribit.
Sanctitas vestra (sicut & nos fecimus) quam
convenienter honorare debeamus. Deindè *lib.*
22. de Civit. Dei cap. 8. fusè exponit miracula
facta per Reliquias S. Gervasii & Protasii Me-
diolani, & quo modo se præsentè cæcus fuerit
subitò illuminatus coram innumera populi mul-
titudine, adeò ut miraculum à nullo ibi potue-
rit ignorari.

Et enarratis aliis prodigiis, quibus ipse quoque
testis interfuit, declarat quomodo dum Episco-
pus nomine Projectus S. Stephani Martyris Re-
liquias publicè portaret, per flores qui Reliquias
attigerunt, oculis applicatos mulier à cæcitate
subitò liberata fuerit, populo universo Deum in
suis Sanctis collaudante.

Pergit eodem capite S. Doctor alia quoque
miracula, & beneficia exponere ex Sanctorum,
& Reliquiarum cultu à Deo impetrata, quæ te-
statur intra suam Dioccesim fuisse numero sep-
tuaginta.

4. Quis quæso his inspectis de hac fidei veritate dubitare audeat? Nisi Augustino, & toti antiquitati, & primitivæ Ecclesiæ diffidat, aut ipsi Deo qui per tot signa & prodigia hanc doctrinam Ecclesiæ suæ tam apertè testatam, & commendatam reddidit. Plura in hanc rem dedi Tractatu de Miraculis edito Lovanii anno 1667.

CAPUT XI.

De numero Sacramentorum.

Sacramentum apud Catholicos, est sensibile signum, & causa gratiæ sanctificantis. Numerum Sacramentorum docent esse septenarium cum *Trid. sess. 7. de Sacram. Can. 1.* Duo tantum propriè dicta novi Testamenti Sacramenta admittunt Sectarij, nempe Baptismum, & Eucharistiam sive Cœnam Domini: quamvis nec in hoc numero omnes inter se conveniant.

Sed hoc argumento unico fati redarguuntur: Nihil credunt esse de fide Sectarii moderni, quod in claro & aperto Dei Verbo non continetur. Sed nullibi in Verbo Dei claro & aperto continetur, duo tantum esse novi Testamenti Sacramenta. Ergo non est fide credendum duo tantum esse Sacramenta.

Si reponant, in Scripturis nullibi etiam apertè dici septem esse novæ Legis Sacramenta. Respondetur, Catholicos non credere ea tantum esse de fide, quæ in Scripturis clarè & disertè continentur; ut Sectarii, sed admittunt ad Regulam fidei præter Scripturam, quando obscura est, traditionem & definitionem Ecclesiæ necessariò pertinere, uti probavimus supra par. 1. cap. 7. & 8.